

ALS JE VOELT WAT IK VOEL, DAN ZEG JE NIETS MEER

Blijspel in drie bedrijven.

door

EVELIEN EVERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS JE VOELT WAT IK VOEL, DAN ZEG JE NIETS MEER** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EVELIEN EVERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Joost de Vries: Man. Achter in de 50, een man met een gouden hart. Heeft een garagebedrijf. Draagt in het eerste en tweede bedrijf een werkoveral, het derde gewone daagse kleding.

Sien de Vries: Vrouw van Joost. Achter in de 50, is een heel sociaal mens, doet veel voor anderen. Heeft ook haar eigen gevoel voor humor. Netjes eigentijds gekleed.

Oma de Vries: Moeder van Joost, ongeveer 80 jaar, woont er bij in maar heeft wel een eigen appartement. Klaagt om wat te klagen te hebben, heeft iedere keer een ander kwaaltje en doet neerbuigend tegen Sien. Om te zien is ze een dame.

Sam de Vries: Zoon, 30 jaar. Werkt bij vader in het bedrijf, maar heeft het werk niet uitgevonden. Wel een slimme jongen, kan de boel goed voor de gek houden. Eerste bedrijf T-shirt en oude spijkerbroek. Tweede en derde bedrijf werkkleding.

Hein: Midden 50. Monteur, werkt al vanaf zijn 14de in de garage. Is erg cynisch, maar kan leuk uit de hoek komen. Alle bedrijven werkkleding.

Jannet: 28 jaar. Tweede monteur, ligt goed bij de mannen. Alle bedrijven werkkleding

Dora: Midden 50. Zus van Joost. Woont tijdelijk bij hen in, ligt in scheiding, haaibaai, scherp van tong. Wat boers gekleed, praat ook een beetje lomp.

Elsbeth: 30 jaar. Dochter van Dora, is wat traag van begrip, maakt lekkere domme opmerkingen, die soms heel goed zijn. Kinderachtig gekleed voor haar leeftijd, vlechtjes, spreek wat traag.

Bart: 40 jaar. Als vertegenwoordiger kind aan huis. Heeft een oogje op Jannet. Eerste en tweede bedrijf, heel saai gekleed. Het derde een metamorfose, modern en opvallend.

Betsie Janssen: 55 jaar. Een vervelende klant, komt regelmatig met klachten. Kleed zich te jong voor haar leeftijd, te veel make-up. Heeft pas een miljoen in de staatsloterij gewonnen, probeert zo veel mogelijk moeilijke woorden te gebruiken, maar kan ze niet uitspreken of gebruikt ze verkeerd. Doet erg uit de hoogte. Eerste bedrijf in korte tenniskleding. Het tweede bedrijf, in een avondjurk, mag best over de top zijn. Het derde bedrijf, heel gewoontjes.

DECOR:

Het hele stuk speelt zich af in de eetkamer van de familie de Vries.

Deze wordt ook gebruikt als kantine en ontmoetingsruimte.

Eenvoudig maar netjes.

Drie deuren en een raam

Deur links gaat naar buiten en naar de garage.

Deur rechts gaat naar de hal. Deze leidt naar de slaapkamers boven.

Daar is ook de verbindingsdeur naar Oma's appartement.

Deur achter geeft toegang tot de keuken.

Het interieur bestaat uit een eethoek met 6 stoelen.

Een kussen

Voetenbankje

Een kastje voor de kopjes

Een telefoon

Een tweezits bankje.

Voor de rest naar eigen inzicht.

Het eerst bedrijf op een morgen in juni.

Het tweede bedrijf een maand later in de vakantie periode in juli, het is na de middag 14.30 uur.

En het derde bedrijf, maandagmorgen eind oktober.

Eerste bedrijf

Eerste toneel

Joost, Sien en Hein

Het is ochtend na tien. Men zit aan de koffie. Hein is als kind aan huis en laat zich over veel dingen cynisch uit. Daar wordt helemaal niet op gereageerd.

Joost: Oké. Het is prima dat je mijn zus Dora onderdak hebt gegeven nu ze in scheiding ligt. Maar nu is ze er al bijna een half jaar. En laten we eerlijk zijn, ze is niet voor niets door Willem op de stoep gezet. Ik heb veel respect voor iemand die het zo lang met zo'n varken uithoudt.

Sien: Dat vind ik wel een beetje grof van jou hoor, kan het niet een beetje minder?

Joost: Nou ja, big dan, ben je nu tevreden

Hein: *(lezend in een krant)* Maakt niet veel uit, het ruikt het zelfde.

Sien: Ik kon haar toch niet op de stoep laten staan, je weet hoe moeilijk het is om woonruimte te vinden vandaag de dag. En dan zit ze ook nog met Elsbeth, die is ook de vlotste niet.

Hein: Die heeft iets van een slak, wat een beestenboel.

Sien: En overdag is Dora meestal naar haar werk in de supermarkt en Elsbeth naar de sociale werkplaats, dus zoveel last heb je er ook niet van.

Joost: Oh nee, de hele avond heeft ze het hoogste woord, ik kan niet eens horen wat voor een weer we krijgen.

Hein: Zwaar bewolkt, met zo hier en daar een onweersbui.

Sien: *(er wordt helemaal niet op Hein gereageerd)* Wat maakt jou dat uit, jij zit toch de hele dag binnen.

Hein: Ik dacht dat Sam mij nog zou helpen met de auto van mevrouw Janssen. Het is al tien uur geweest maar ik zie hem nog niet. Als hij de boel nog eens ooit over wil nemen, mag hij wel wat vlotter worden.

Joost: Och ja, die jongen heeft nu eenmaal veel slaap nodig.

Hein: Ja ja, dat heb ik ook, maar jammer genoeg krijg ik daar de kans niet voor. Als ik niet hier ben, dan heeft mijn vrouw wel wat voor mij te doen. Maar een ding weet ik wel, die auto moet voor de middag klaar zijn, anders krijgen we het aan de stok met haar en het is geen makkelijke tante.

Joost: Vanaf volgende week krijgen we het een beetje rustiger er is namelijk een sollicitant geweest op de advertentie die ik heb

geplaatst. Om eerlijk te zijn, zie ik er wel wat in en ik heb ze aangenomen.

Hein: Oh en hoe oud issie.

Joost 28 jaar en heeft alle diploma's voor tweede monteur en is nog aan het leren voor eerst monteur.

Hein: Dat is mooi, in ieder geval niet zo'n broekie, want daar heb je alleen maar last van. Die houden je nog van het werk ook. En hoe heet hij.

Joost: Het is een zij: Jannet.

Hein: *(springt overeind en schreeuwt)* Wat? Een wijf? Jannet *(spreekt het uit zoals geschreven)* Jannet, Jan-net-niet, zul je bedoelen, nee dat wil ik niet, geen vrouwen in de werkplaats! Vrouwen horen je sokken te wassen en je overhemden te strijken en horen niet op de rug onder een auto te liggen.

Sien: *(plagend)* Foei Hein, wat val jij mij tegen, je hebt altijd praatjes en nu lijkt het wel of je bang voor een vrouw bent. Dat had ik van jou niet verwacht.

Hein: *(ijsbeert door de kamer)* Nee Joost, daar begin ik niet aan.

Joost: Ik heb haar al aangenomen dus je zult wel moeten en ik kan ook niet zeggen dat je niet met haar samen wilt werken. Dat is discriminatie. ...Je kunt het toch proberen, ze heeft een proeftijd van twee maanden en als het dan helemaal niet goed gaat kunnen we haar altijd nog ontslaan.

Tweede toneel

Joost, Sien, Sam en Hein

Sam: *(komt op van deur achter, prima humeur)* Goedemorgen.

Hein: *(boos)* Dat zei ik vanmorgen om half zeven ook tegen mijn vrouw *(ijsbeert nog steeds door de kamer)*

Sam: Tjonge, jonge, wat ben jij goed gemutst.

Sien: Kopje koffie jongen?

Sam: Graag ma. *(Sam gaat zitten)*

Hein: Jij weet zeker wel waar ze mij in de garage mee op willen zadelen en dat na bijna veertig jaar trouwe dienst.

Sien: *(schenkt koffie in)* Alsjeblieft.

Sam: Dankje ma, ja dat had je vannacht nog niet durven dromen hé, dat jij met een jonge meid de werkplaats mag delen.

Hein: Moet delen bedoel je. *(blijft staan mokken)*

Joost: Kom Hein we gaan maar weer eens aan het werk. Als mevrouw Janssen komt en de auto is nog niet klaar, dan zwaait er wat.

Sien: *(tegen Joost)* Wat heeft die vrouw toch te klagen? Is die auto die je haar hebt verkocht dan zo slecht?

Joost: Wel nee, het is een nieuwe, er mankeert niets aan, maar ze zoekt net zo lang tot ze iets vindt. Sinds ze dat miljoen heeft gewonnen in de staatsloterij, is er met het mens geen land meer te bezeilen. *(tot Sam)* Schiet jij ook eens een beetje op? *(gaat met Hein links af)*

Derde toneel

Sien en Sam

Sam: Ik kom zo. *(tot Sien)* Is oma vanmorgen nog niet geweest?

Sien: *(zet intussen de vieze kopjes op een blad op het kastje)* Nee en daar ben ik ook blij om. Op dit moment ook geen behoefte aan dat gezeur. Van dat geklaag van haar krijg ik het heen en weer. Heeft ze het niet hier, dan heeft ze het wel daar. *(wijst van voeten naar het hoofd. Gestommel van rechts)*

Sam: Als je het over de duvel hebt....

Sien: Ik haal er wel even koffie bij (achter af met kopjes).

Vierde toneel

Oma en Sam

Oma: *(komt op met stok, kreunt en steunt)* Foei, foei, foei, het is wat! Oud worden is goed, maar oud zijn is minder.

Sam: *(vrolijk, steekt de gek met Oma en neemt haar eeuwige geklaag niet serieus)* Ja, ja, het leven is geen lolletje, je loopt meer onder de paraplu als onder het parasolletje.

Oma: Als ik nu maar niet zo'n pijn in mijn rechter knie had, dan ging het nog wel. *(gaat met veel gesteun en gekreun zitten)* Toe jongen, haal eens een kussen voor mij.

Sam: *(maakt een buiging)* Spreek heer! U dienaar luistert. *(pakt kussen)*

Oma: Toe maar, hou mij maar weer voor de gek, als je voelt wat ik voel, dan zeg je niets meer. Je weet niet half hoe zeer het wel doet.

Sam: Nee, daar hebt u gelijk aan, ik weet niet half hoe zeer het wel NIET doet.

Oma: Sien moest maar eens even voor mij naar de apotheek fietsen om pijnstillers te halen.

Sam: Ze heeft u de vorige week ook al zo'n doosje smarties gehaald.
(*spottend*) Toen had u het zo ontzettend op de heupen, is dat wel weer over gegaan. (*geeft kussen aan oma*)

Oma: Daar voel ik niet zo veel meer van. Het komt natuurlijk omdat mijn knie zo'n zeer doet, vroeger zeiden ze altijd, als je ergens pijn hebt, dan moet je op de tong bijten dan voel je de andere pijn niet meer,..... Toe jongen, pak ook nog even het voetenbankje voor me.
(*wijst naar het voetenbankje*)

Sam: Dat doe ik er voor hetzelfde geld bij hoor. (*geeft haar het voetenbankje*)

Oma: Wees maar blij dat jij het niet hebt. (*met veel gedoe en gekreun legt ze haar been op het bankje, het kussen legt ze in haar knieholte*)
Foei,foei,foei, het is toch wat dat ik toch altijd zo'n ontzettende pijn moet hebben.

Sam: Wat zie ik daar toch bij de kast.

Oma: Wat zit je nu toch te drammen?

Sam: (*houd oma voor de gek*) Ik dacht toch werkelijk dat ik wat zag.....Ja, kijk eens oma ik heb het mij niet verbeeld.....een muis.
(*oma gilt, springt op en loopt zo snel als een vrouw van haar leeftijd dat kan naar haar kamer en vergeet haar stok en haar zere knie. Sam lachend*) Geintje oma. (*gaat weer zitten*)

Oma: (*boos*) Lelijke snotneus die je bent, je weet toch dat ik een zwak hart heb.

Sam: (*spottend*) Ja, ja, maar uw been is er in ieder geval een stuk op vooruitgegaan.

Oma: (*gaat weer zitten, nu een stuk minder aanstellerig, gebruikt ook het bankje en het kussen niet meer*) Ga jij in plaats van je oude oma voor de gek te houden maar aan het werk. Het geeft geen pas dat zo'n jonge vent overdag in huis zit te niksen.

Sam: Oma doe toch niet zo hard tegen mij, als je de hele nacht gelegen hebt dan wil je 's ochtends ook wel een poosje zitten.

Vijfde toneel

Sien, Oma en Sam.

Sien: (*op van achteren met een thermoskan koffie en een blaadje*) Zo ma, een goedemorgen en hoe gaat het vandaag?

Oma: (*kijkt vernietigend naar Sam*) Och, het gaat wel. Het is wel eens erger geweest. (*Sam staat op en loopt naar het raam*)

Sien: Dat klinkt heel positief. Dat ben ik niet van u gewend.

Sam: Daar komt het mirakel van Janssen aan en de auto is nog niet

klaar. Vader wijst dat ze maar hier naar toe moet gaan. Nou toedelo, ik ga, hier heb ik geen zin in.

Sien: Een lekkere jongen ben jij! Eerst ben je niet vooruit te branden en nu het menens wordt, laat je me de hakken zien

Sam: Ja moeder, je moet weten wanneer het je tijd is. En de tijd van gaan is nu gekomen, nog veel plezier met elkaar *(lachend af)*

Sien: *(loopt naar het raam)* Tjonge, jonge, wat heeft ze nu weer aan? Het is geen gezicht, dat een mens door een zak vol geld zo gek kan worden. Zo kun je toch weer zien, geld maakt niet gelukkig.

Oma: Nee, geld maakt niet gelukkig, maar het geeft zo'n rijk gevoel.

Zesde toneel

Sien, Oma En Betsie.

Betsie Janssen: *(op van links, is in tenniskleding gestoken, voor haar leeftijd veel te opvallend en te kort. Ze probeert met een "nette R" te spreken, dit lukt niet al te goed. Dit mag over de top zijn. Als ze "moeilijke" woorden gebruikt, spreekt ze die verkeerd uit of met een verkeerde klemtoon)* Goedemorgen luitjes alles goed hier? Joost zei dat ik maar even een bakje moest doen. Hij had nog geen tijd gehad om een blik op mijn bolidee te werpen. Er zit een rammeltje in. En iedere keer als ik met mijn cabriolee door de bocht scheur, dan hoor ik het en dat vind ik vreselijk irritant.

Oma: *(schamper)* Rij dan ook niet zo onwijs hard, straks hangt jouw bolidee verformfaaid in de bomen en jij wordt daar ook beslist niet knapper van.

Sien: Ga maar zitten Betsie, dan krijg je koffie. *(schenkt voor Betsie koffie in)* Ma ook koffie?

Oma: Nee doe maar niet. Van koffie krijg ik altijd zo'n pijn in mijn maag.

Betsie: *(is gestrest en heeft bijna geen tijd om koffie te drinken)* Als het u om het even is heb ik liever dat u mij Bets noemt. Betsie klinkt zo ongelooflijk boers en nu ik mij tussen de haje sajatie begeef vind ik dat heel inporténd.

Oma: Dat wil ik wel doen, maar dan moet je mij Omi noemen, Oma klinkt zo afgezaagd, dat zegt iedereen hier tegen mij. Ik wil ook wel eens wat anders en Sien hoe wil jij genoemd worden?

Sien: Ach, ik ben eigenlijk best tevreden met mijn naam.

Oma: Oh, jeetje, nu krijg ik me toch weer een pijn in mijn knie. *(grijpt nu naar haar linker knie)* Kom Sien, schuif het voetenbankje eens aan. *(theatraal)* Tjonge, jonge wat een pijn, zo'n pijn heb ik nog nooit gehad. *(Sien zucht en schuift het voetenbankje aan)*

Betsie: Foei omi toch, moet ik de dokter even voor je bellen (*haalt een heel modern mobieltje uit haar tas*)

Oma: (*moppert*) Laat maar. Die vent komt toch niet als je hem nodig hebt. Die dokters van tegenwoordig hebben nergens tijd voor. Vroeger, die oude de Jong die hoefde je maar één keer te bellen en hij was er. Maar de dokters van tegenwoordig, allemaal niks. Ze hebben nergens tijd voor en zijn zowat elke avond en weekend vrij en ze kunnen door de telefoon al zien wat je mankeert. Dat was vroeger heel anders.

Sien: Vroeger belde men ook alleen maar als het heel erg was en niet voor pijn aan de linker vetveer.

Oma: Jij praat lekker, als je voelt wat ik voel, dan zeg je niets meer.

Betsie: Weet je wat omi, ik maak er wel een foto van en dan stuur ik het per mail op naar de dokter. (*wil een foto van oma's knie maken*)

Oma: Betsie, is het jou nu helemaal in de bol geslagen? Met een telefoon kun je toch geen foto's maken.

Betsie: (*trots*) Met dit apparaatje kun je nog veel meer. O.a. mailen, filmen met geluid en er zit een radio op, een mp.. euuh..euuh mp 4 speler, spelletjes, een rekenmachientje, een agenda, een decibelmeter, een kompas, een navi...navi..euuh..euuh tom tom en ook nog licht.

Sien: (*droog*) En kun je er dan ook nog mee bellen?

Betsie: (*voor dat ze wat kan zeggen gaat de telefoon met een belachelijke ringtoon, ze neemt de telefoon op en begint nog bekakter te praten en loopt ongedurig door de kamer*) Met Bets, Oh, Eugenie ben jij het, mietes zeg..... Nee, morgenvroeg kan ik niet, dan ga ik squashen met Annemarie.....ja, de vrouw van de burgemeester.....nee overmorgen heb ik paardrijles.....enig hobbelen op zo'n hors. (*verkeerd uitspreken*)Wát?...je bedoelt die Charles van de businessclub van (*voetbalclub invullen*)ja, dezelfde die toen bij de paardendagen in de V.I.P. tent zat.....wààt heeft die een oogje op mij?.....Maar die kerel is wel 10 jaar jonger als mij.....Ooooh, is dat modern. Hoe noem je dat?..... Een toy boy,..... okee, maar ik bel je nog wel, laterrrr. (*zet het mobieltje uit*)

Sien: Volgens mij ben je nu nog drukker dan een half jaar geleden, toen je nog 4 dagen in de week schoonmaakte in het verzorgingstehuis.

Betsie: Hou op zeg, ik kan bijna niet aan mijn verplichtingen voldoen. Wat zo'n staatsloterij je leven kan veranderen.

Oma: (*cynisch*) Loterij is kloterij zeggen ze wel eens. Of jij er nu zo veel op vooruit bent gegaan, waag ik te betwijfelen.

Sien: Toen was je veel rustiger, nu heb je nog geen tijd om je koffie op

te drinken. Doe toch kalm, je krijgt er nog hoge bloeddruk van.

Betsie: Misschien heb je ook wel gelijk. (*gaat zitten*) Zolang de auto niet klaar is zal ik toch moeten wachten.

Oma: Ik wil niet nieuwsgierig zijn, maar wat is eigenlijk een toy boy?

Sien: Foei, moeder, hoe kun je dit nu vragen. Jij zegt altijd dat men zich niet met andermans privéleven mag bemoeien.

Oma: Als je iets privé wilt houden, moet je met de telefoon naar buiten lopen.

Betsie: Daar heb je gelijk in Oma.

Oma: Je zou me Omi noemen.

Betsie: Oké, Omi dan, toy betekent speelgoed.

Oma: En boy betekent jongen net als de (*voetbalclub*)boys..... (*hoofdschuddend*) Dus het betekend een jongen om mee te spelen.

Betsie: Helemaal goed Omi.

Sien: (*droog*) Pas maar op dat hij geen spelletjes met jou speelt.

Oma: Wat doet die vent eigenlijk voor de kost.

Betsie: Hij is audiovisueel adviseur.

Sien: Dat je dat uit kunt spreken, zonder dat je de tong breekt.

Oma: Weet je ook wat het betekent?

Betsie: Iets van adviseren van technische faciteiten voor evenementen, congressen en bedrijfspresentaties.

Sien: (*snapt er geen biet van*) Oooh, ja.

Oma: En waar werkt hij?

Betsie: Dat weet ik niet, maar hij heeft een gruwelijke hoge functie.

Sien: Als ik jou was zou ik maar eens goed naar hem informeren. Je hoort tegenwoordig zulke rare dingen,.

Betsie: Charles is een heel nette vent. Hij ziet er keurig uit.

Oma: Ja, ja, dat deed heer Olivier ook.

Zevende toneel

Sien, Oma, Betsie en Bart

Bart: (*op van links*) Vinden jullie het goed dat ik even hier kom zitten? Joost wil nog even kijken of de onderdelen die ik bezorgd heb, wel de goede zijn.

Sien: (*gastvrij*) Ga zitten, koffie?

Bart: Ja, graag.

Sien: (*schenkt koffie in*) Wat raar, anders controleert Hein dat altijd.

Bart: Die is niet aanspreekbaar. Joost zegt: "Ik heb vanaf de koffie alleen nog maar beeld en geen geluid meer".

Betsie: Weet jij soms of mijn cabriolee al klaar is?

Bart: Ik zag Sam er net mee wegscheuren.

Betsie: (*angstig*) Sam in mijn cabrio?

Bart: Maak je niet druk, de jongen heeft jaren rally gereden.

Betsie: Daarom juist.

Sien: (*geruststellend*) Hij zal wel even een proefrit maken om te zien of alles in orde is.

Oma: (*trekt alle aandacht door overdreven over haar knie te wrijven*)
Je hebt zo'n dure auto toch wel goed verzekerd?

Betsie: Natuurlijk, hij is all riks (*verkeerd uitspreken*) verzekerd. Maar ik heb nog een afspraak over een half uur.

Sien: Ach je kunt altijd nog. De oude Lada meenemen, je weet wel die leenwagen.

Betsie: (*verontwaardigd, springt op*) Nee hoor, echt niet. Daar kan ik mij niet in vertonen. Ik speel nog wel tegen de vrouw van de dierenarts

Sien: Maar daar kun je de wedstrijd toch wel om winnen?

Betsie: Hoe kun je toch zo praten. Je kunt wel zien dat jij je niet onder de notabélen (*verkeerd uitspreken*) begeeft.

Oma: (*wrijft over haar knie*) Wees maar blij dat je niet zo'n pijn hebt als ik. Dan kon je helemaal niet tennissen.

Bart: (*kent oma's geklaag wel*) Het is wat oma, hebt u vandaag weer zo'n pijn?

Sien: Ik heb het idee dat het nog wel meevalt, want ik heb je er al een hele tijd niet meer over gehoord.

Oma: Oh, hou op meid, het is bijna niet te houden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto